

Příloha č. 1

Pravidla pro hodnocení žáků

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků na základě ustanovení zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) vydáváme jako statutární orgán školy tuto směrnici. Směrnice je součástí školního řádu školy, podle § 30 odst. (2) školského zákona („Školní řád obsahuje také pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků a studentů.“). Směrnice je v souladu s § 30 školského zákona umístěna na webových stránkách školy a přístupném místě školy. S jejím vydáním a obsahem byli prokazatelným způsobem seznámeni zaměstnanci, žáci a jejich zákonní zástupci.

OBSAH

- I. Zásady a způsoby hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou
- II. Způsoby získávání podkladů pro hodnocení, zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení
- III. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace, zásady pro používání slovního hodnocení
- IV. Neklasifikování žáka
- V. Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách
- VI. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků mimořádně nadaných
- VII. Závěrečná ustanovení

I. Zásady a způsoby hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

1. Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby žáci a zákonní zástupci žáků, byli včas informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka.
2. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.
3. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen "klasifikace"), slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady.
4. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola v případě slovního hodnocení převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.
5. U žáka s vývojovou poruchou učení či chování rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení s přihlédnutím ke zprávě PPP či SPC na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

6. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn, pokud mu nebylo povoleno opakování ročníku. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

7. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

8. Ředitel školy může ze zdravotních nebo jiných závažných důvodů uvolnit žáka na žádost jeho zákonného zástupce zcela nebo zčásti z vyučování některého předmětu; zároveň určí náhradní způsob vzdělávání žáka v době vyučování tohoto předmětu. V předmětu tělesná výchova ředitel školy uvolní žáka z vyučování na písemné doporučení registrujícího lékaře nebo odborného lékaře.

9. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

10. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

11. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

12. Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

13. Ředitel školy může žákovi, který po splnění povinné školní docházky nezískal základní vzdělání, povolit po posouzení důvodů uvedených v žádosti jeho zákonného zástupce a na základě dosavadních výsledků vzdělávání žáka pokračování v základním vzdělávání, nejdéle však do konce školního roku, v němž žák dosáhne osmnáctého roku věku.

14. Žákovi se zdravotním postižením může ředitel školy ve výjimečných případech povolit pokračování v základním vzdělávání do konce školního roku, v němž žák dosáhne dvacátého roku věku - podle § 16 odst. 8 věty druhé a § 48 školského zákona.

15. Zvláště hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči pracovníkům školy nebo školského zařízení se vždy považují za závažné zaviněné porušení povinností stanovených školským zákonem.

16. Všechna výše uvedená pravidla se týkají i školou organizovaných akcí.

II. Způsoby získávání podkladů pro hodnocení, zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení

1. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků pedagogickými pracovníky je jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné, všestranné, pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.
2. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména soustavným diagnostickým pozorováním žáků, sledováním jejich výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové,...) kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků, konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby i psychologickými a zdravotnickými pracovníky.
3. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 14 dnů. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka a to zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky - současně se sdělováním známek žákům.
4. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné,...).V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.
5. Na konci klasifikačního období vyučující jednotlivých předmětů zapíše známky do systému Bakaláři. Třídní učitel zapíše do systému Bakaláři uložená výchovná opatření a udělené pochvaly.
6. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, dočasné umístění v ústavech, apod.) vyučující respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn; žák se znovu nepřezkoušuje.
7. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat známám, které žák získal a které byly sděleny rodičům.
8. Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají ve čtvrtletních a v pololetních pedagogických radách.
9. Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, nejpozději však 24 hodin před jednáním pedagogické rady o klasifikaci, zapíše učitelé příslušných předmětů výsledky celkové klasifikace do třídního výkazu a připraví návrhy na umožnění opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu apod.

10. Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka:

- a) třídní učitel a učitelé jednotlivých předmětů na konci čtvrtletí,
- b) třídní učitel nebo učitel předmětu, jestliže o to zákonní zástupci žáka požádají,
- c) učitelé průběžně v systému Bakalář a žákovské knížce/žákovském průkazu.

11. Informace jsou zákonným zástupcům předávány písemně nebo při osobním jednání na třídních schůzkách, na které jsou zákonní zástupci písemně zváni. Zákonným zástupcům, kteří se nemohli dostavit na školou určený termín, poskytnou vyučující možnost individuální konzultace. Údaje o klasifikaci a hodnocení chování žáka jsou sdělovány pouze rodičům nebo zákonným zástupcům žáka, nikoli veřejně.

12. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje zákonné zástupce vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem.

13. Výchovný poradce seznamuje třídní učitele a ostatní vyučující s doporučením z odborných vyšetření, která mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o pedagogicko - psychologických vyšetřeních jsou uloženy u výchovného poradce a v elektronickém systému Bakaláři.

III. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace, zásady pro používání slovního hodnocení

Stupně hodnocení chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

1. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po informování na pedagogické radě. Znamka z chování je výslednou známkou chování žáka za dané klasifikační období.

2. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná. Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující: hodnocení na vysvědčení stupni

- a) 1 - velmi dobré,
- b) 2 - uspokojivé,
- c) 3 - neuspokojivé.

Stupeň 1 (velmi dobré): žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé): chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků nebo při neomluvené absenci do 10 hodin. Zpravidla se přes důtku třídního učitele dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy, ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

Stupeň 3 (neuspokojivé): chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti vnitřnímu řádu školy nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy, nebo jeho neomluvená absence přesáhne 10 hodin. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

3. Výchovními opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření. Pochvaly, jiná ocenění a další kázeňská opatření může udělit či uložit ředitel školy nebo třídní učitel.

4. Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci.

5. Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

6. Pravidla pro udělování pochval a jiných ocenění a ukládání napomenutí a důtek jsou součástí školního řádu – Pravidla pro udělování výchovných opatření. Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:

- a) napomenutí třídního učitele,
- b) důtku třídního učitele,
- c) důtku ředitele školy.

7. Třídní učitel neprodleně oznámí řediteli školy uložení důtky třídního učitele.

8. Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení výchovného opatření a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci: - napomenutí a třídní důtky zapisuje do žákovské knížky třídní učitel; - písemné oznámení o důtce třídního učitele a ředitele školy posílá škola zákonným zástupcům doporučeně.

9. Udělení pochvaly a jiného ocenění a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do dokumentace školy. Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

Stupně hodnocení prospěchu v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

1. Při použití klasifikace se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- a) 1 - výborný,
- b) 2 - chvalitebný,
- c) 3 - dobrý,
- d) 4 - dostatečný,
- e) 5 - nedostatečný.

2. Při hodnocení touto stupnicí jsou výsledky vzdělávání žáka hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Klasifikace zahrnuje ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

3. Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalostí českého jazyka považuje za závažnou souvislost podle paragrafu 15, odstavců 2 a 4 vyhlášky o základním vzdělávání, která ovlivňuje jejich výkon.

4. Pokud je žák na základě lékařské zprávy uvolněn z TV, pak na vysvědčení je uvedeno „uvolněn“.

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním,
- b) prospěl (a),
- c) neprospěl (a),
- d) nehodnocen (a)

5. Žák je hodnocen stupněm:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré;
- b) prospěl (a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením;
- c) neprospěl (a), je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením
- d) nehodnocen (a), se použije pouze na konci 1. pololetí, a to v případě, že žáka nelze pro závažné objektivní příčiny hodnotit na konci 1. pololetí ani v náhradním termínu (§ 52 odst. 2 a 3 školského zákona).

Pokud žáka nelze hodnotit na konci 2. pololetí, použije se stupeň „neprospěl(a)“.

Jestliže u žáka dojde na konci 1. pololetí k situaci, kdy je v některém z povinných předmětů stanovených ŠVP hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením (podle § 16 odst. 4 písm. c) vyhlášky – stupeň celkového hodnocení „neprospěl(a)“ a zároveň není možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených ŠVP (podle § 16 odst. 4 písm. d) vyhlášky – stupeň celkového hodnocení „nehodnocen(a)“), použije se na vysvědčení stupeň celkového hodnocení „neprospěl(a)“. Pokud k popsané situaci dojde na konci 2. pololetí, použije se na vysvědčení stupeň celkového hodnocení „neprospěl(a)“, a to v souladu s § 16 odst. 4 písm. c) vyhlášky.

Pro potřeby hodnocení se předměty dělí do čtyř skupin:

Obecná ustanovení pro hodnocení

a) Tabulka pro přepočítání procentuální úspěšnosti na klasifikační stupeň

Tato tabulka je využívána v předmětech na druhém stupni pro převedení bodového hodnocení na výsledný klasifikační stupeň uváděný na vysvědčení. Procenty je vyjádřen poměr získaných bodů z možného maxima.

Stupeň hodnocení: výborný	100 % - 90 %
Stupeň hodnocení: chvalitebný	89 % - 75 %
Stupeň hodnocení: dobrý	74 % - 50 %
Stupeň hodnocení: dostatečný	49 % - 25 %
Stupeň hodnocení: nedostatečný	24 % - 0 %

b) Formativní hodnocení

Nedílnou součástí hodnocení ve všech předmětech a ročnících je individualizované formativní hodnocení, které reflektuje průběh vzdělávání každého žáka jako jednotlivce.

Hodnocení předmětů s jazykovým zaměřením

a) Hodnocení pro český jazyk

Hodnocení pro 1. a 2. ročník

Hodnocení probíhá známkou, slovně, v nižších ročnících i pomocí razítek, obrázků a samolepek. Žáci jsou hodnoceni v oblasti jazykové výchovy, slohového vyučování a literární výchovy. Výsledné hodnocení na vysvědčení je vždy kompilátem těchto složek.

Hodnocení pro 3. až 5. ročník

Hodnocení probíhá známkami s váhou. Váha známky se odvíjí od náročnosti a rozsahu zjišťovaných znalostí či dovedností. Žáci jsou hodnoceni v oblasti jazykové výchovy, slohového vyučování a literární výchovy. Výsledné hodnocení na vysvědčení je vždy kompilátem těchto složek.

Hodnocení pro 6. až 9. ročník

Na druhém stupni se používá bodové hodnocení. Žáci jsou hodnoceni v oblasti jazykové výchovy, slohového vyučování a literární výchovy. Výsledné hodnocení na vysvědčení je vždy kompilátem těchto složek.

b) Hodnocení pro výuku cizích jazyků

Hodnocení pro 1. a 2. ročník

V prvním a druhém ročníku hodnotíme známkami, samolepkami či razítky. Hodnocení má především motivační význam. Ve třetím a čtvrtém ročníku hodnotíme mluvený i psaný projev a čtení známkami. Hodnocení probíhá průběžně s ohledem na snahu žáka s cílem jej motivovat.

Ve druhém ročníku skládají žáci závěrečnou ústní zkoušku zaměřenou na základní komunikační situace a popis grafické předlohy.

Hodnocení pro 3. až 5. ročník

Ve třetím až pátém ročníku probíhá hodnocení pomocí známek s váhou. Váha známky se odvíjí od náročnosti a rozsahu zjišťovaných znalostí či dovedností. Dle aktuálního tématu lze využít k hodnocení písemné práce, čtení s porozuměním, rozhovory, referáty, ústní zkoušení nebo testy na individuální lexikum.

Na konci ročníku probíhá závěrečná písemná zkouška cílená na zmapování pokroku a získaných znalostí na prvním stupni.

Hodnocení pro 6. až 9. ročník

V cizích jazycích hodnotíme průběžně výsledky v dovednostech: mluvení, čtení, poslech a psaní. Hodnotíme také pokrok při rozšiřování slovní zásoby i znalosti gramatických pravidel. Klasifikovány mohou být i ústní projevy, rozhovory, projekty a volné psaní.

Na konci 7. a 9. ročníku konají žáci závěrečnou zkoušku z prvního i druhého cizího jazyka skládající se z psané a mluvené části (jen 9. ročník). Zkouška mapuje úroveň získaných znalostí a dovedností vzhledem k ročníku a délce studia cizího jazyka.

Hodnocení předmětů s přírodovědným zaměřením

a) Hodnocení v předmětu matematika

Hodnocení pro 1. a 2. ročník

Hodnocení probíhá známkami průběžně s důrazem na aktivitu během vyučování i domácí přípravu. Posuzujeme správnost postupu i dílčí výsledky příkladů. K hodnocení dle potřeby využíváme prověrky, pětiminutovky, testy či ústní zkoušení.

Hodnocení pro 3. až 5. ročník

Ve třetím až pátém ročníku probíhá hodnocení pomocí známek s váhou. Váha známky se odvíjí od náročnosti, rozsahu a formy jednotlivých klasifikovaných výstupů. Jako podklady pro hodnocení mohou sloužit pětiminutovky, krátké testy, zkoušení u tabule nebo testy většího rozsahu.

Hodnocení pro 6. až 9. ročník

Na druhém stupni je využíváno bodové hodnocení. Každý z vyžadovaných početních úkonů je hodnocen zpravidla jedním bodem. Body jsou odečítány pouze za chybné části, dílčí správné výsledky a postupy jsou započítávány. Do celkového hodnocení se započítávají písemná zkoušení, ústní zkoušení, domácí úkoly, účasti na soutěžích i aktivita v hodinách.

Žák je povinen absolvovat minimálně 90 % písemných prací v daném pololetí. Při 100% účasti se mu nejhorší výsledek nezapočítává*.

b) Hodnocení v předmětu fyzika

Hodnocení pro 6. až 9. ročník

Na druhém stupni je využíváno bodové hodnocení. Každý z vyžadovaných početních či úvahových úkonů je hodnocen zpravidla jedním bodem. Body jsou odečítány pouze za chybné části, dílčí správné výsledky a postupy jsou započítávány. Do celkového hodnocení se započítávají písemná zkoušení, ústní zkoušení, domácí úkoly, účasti na soutěžích i aktivita v hodinách.

Žák je povinen absolvovat minimálně 90 % písemných prací v daném pololetí. Při 100% účasti se mu nejhorší výsledek nezapočítává*.

c) Hodnocení v předmětech prvouka, přírodověda a přírodopis

Hodnocení pro 1. a 2. ročník

Hodnocení probíhá pomocí známek. Hodnocení je aktivní zájem o předmět a plnění zadaných úkolů.

Hodnocení pro 3. až 5. ročník

Ve třetím až pátém ročníku jsou k hodnocení používány známky s váhou. Ke klasifikaci lze využít aktivitu v hodinách, úroveň vedení zápisků, schopnost vyjádřit svůj názor, projekty, referáty, prezentace i přístup k předmětu.

Hodnocení pro 6. až 9. ročník

Písemné i ústní zkoušky jsou bodovány. Pro hodnocení jsou využívány testy různého rozsahu i formy a referáty. Každý z vyžadovaných úkonů je zpravidla hodnocen 0,5 až 1 bodem. Za aktivní přístup a nadstandardní práci mohou být uděleny bonusové body.

Žák je povinen absolvovat 90 % písemných prací v daném pololetí. V případě 100% účasti se do výsledné klasifikace nejhorší výsledek nepočítává*.

d) Hodnocení v předmětu informatika

Hodnocení pro 4. a 5. ročník

Během výuky ve čtvrtém a pátém ročníku jsou žáci hodnoceni známkami s váhou. Při klasifikaci zjišťujeme schopnost aplikovat získané dovednosti a znalosti především prakticky při práci s výpočetní technikou.

Hodnocení pro 6. a 7. ročník

V šestém a sedmém ročníku je k hodnocení využíván bodový systém. Hodnocení se zaměřuje na pokročilou práci s výpočetní technikou.

e) Hodnocení v předmětu chemie

Hodnocení pro 8. a 9. ročník

Žáci jsou hodnoceni pomocí bodů. Klasifikovány jsou testy, laboratorní práce, dobrovolné domácí úkoly, aktivita i řešení úkolů v průběhu vyučovacích hodin a odpovědi na zadané otázky.

Každé pololetí mají žáci možnost anulovat nejhorší známku, pokud se zúčastní předepsaného počtu testů*.

f) Hodnocení v předmětu zeměpis

Hodnocení pro 6. až 9. ročník

Písemné i ústní zkoušky jsou bodovány. Hodnoceny jsou testy, ústní zkoušení, aktivita v hodinách, slepé mapy, práce s mapou a orientace v ní.

** Zmíněná úleva se nevztahuje na čtvrtletní práce + vyučujícím zadané a žákem samostatně vypracované projekty.*

Hodnocení předmětů humanitního zaměření

a) Hodnocení v předmětech vlastivěda a dějepis

Hodnocení pro 4. a 5. ročník

Ve čtvrtém a pátém ročníku probíhá hodnocení pomocí známek s váhou. Váha známky jednotlivých písemek, ústních zkoušení, referátů, projektů či prezentací je odvislá od náročnosti či rozsahu zjišťovaných znalostí nebo dovedností. Do celkového hodnocení může být zahrnuta i aktivita v hodinách, vedení zápisů a schopnost vyjádřit a obhájit svůj názor.

Hodnocení pro 6. až 9. ročník

Žáci jsou bodově hodnoceni průběžně z testů různé náročnosti, projektů, ústních zkoušení s možným přihlédnutím k domácí přípravě a aktivní práci v hodinách.

Hodnocení předmětů s převahou výchovného a umělecky odborného zaměření

a) Hodnocení v předmětu občanská výchova

Hodnocení pro 6. až 9. ročník

Klasifikace probíhá průběžně bodovým systémem. Důraz je kladen na aktivitu během vyučovacích hodin (hodnoceny mohou být pracovní listy), posuzována může být i správnost, originalita a adekvátní náročnost úvah v projektech a domácích úkolech. Po probrání tématu jsou zařazována písemná či ústní opakování.

b) Hodnocení v předmětu hudební výchova

Hodnocení pro 1. a 2. ročník

Vyučující hodnotí známkami aktivitu žáků v pěveckých, hudebně pohybových a instrumentálních projevech a při poslechu hudby.

Hodnocení pro 3. až 9. ročník

Ve třetím až devátém ročníku probíhá hodnocení pomocí známek s váhou. Klasifikován je stupeň rozvoje hudebních schopností, dovedností a návyků potřebných pro hudební činnosti a schopnost tvořivě je aplikovat. Hodnocena je kvalita hudebních projevů, vztah k hudebním činnostem, k hudbě a umění vůbec. Vědomosti a poznatky naukového charakteru samy o sobě nejsou prvořadé a nevytvářejí se izolovaně od ostatního obsahu předmětu. Utvářejí se bezprostředně v aktivním kontaktu žáka s hudbou a jsou dle toho hodnoceny.

c) Hodnocení v předmětu výtvarná výchova

Hodnocení pro 1. a 2. ročník

Klasifikace probíhá průběžně pomocí známek. Hodnotí se stupeň tvořivosti a vztah žáka k uměleckým činnostem.

Hodnocení pro 3. až 9. ročník

Hodnocení je založeno na systému známek s různou váhou. Klasifikován je stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu, osvojení kreativních dovedností a jejich aplikace, vztah žáků k předmětu, estetické vnímání, organizace vlastní práce, udržování pořádku na pracovním místě, dodržování bezpečnosti práce s nástroji a materiály.

d) Hodnocení v předmětu tělesná výchova

Hodnocení pro 1. a 2. ročník

Žáci jsou v předmětu hodnoceni dle osobních předpokladů a především dle jejich přístupu k předmětu a snaze o rozvoj a zlepšení vlastních schopností a dovedností.

Hodnocení pro 3. až 5. ročník

Ve třetím až pátém ročníku je používáno hodnocení pomocí známek s váhou. Klasifikován je aktivní přístup k předmětu a snaha o zlepšování vlastních výkonů.

Hodnocení pro 6. až 9. ročník

Na druhém stupni probíhá klasifikace bodovým systémem. Žáci jsou hodnoceni za aktivní přístup k předmětu a rozvoj vlastních pohybových dovedností. Výsledná známka vyjádřená procenty se může lišit až o třicet procent (zlepšení i zhoršení) podle přístupu žáka k předmětu, který hodnotí vyučující.

e) Hodnocení v předmětu člověk a svět práce

Hodnocení pro 1. a 2. ročník

V těchto ročnících prvního stupně jsou žáci hodnoceni známkami především motivačně. Hodnocen je zájem o předmět a individuální rozvoj schopností, dovedností a návyků potřebných pro pracovní činnosti.

Hodnocení pro 3. až 5. ročník

Ve třetím až pátém ročníku probíhá klasifikace pomocí známek s váhou. Hodnocení se zaměřuje na rozvíjení a získávání dovedností a schopností potřebných pro tvořivé činnosti.

Hodnocení pro 6. až 9. ročník

Na druhém stupni jsou žákovské výstupy v předmětu klasifikovány pomocí bodů či známek s váhou. Hodnocena je kvalita výstupů i individuální přístup k předmětu a aktivní zapojení do aktivit včetně dodržování všech bezpečnostních požadavků.

Zásady pro používání slovního hodnocení včetně předem stanovených kritérií

1. O slovním hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.
2. Třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.
3. Je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.
4. U žáka s vývojovou poruchou učení či chování rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

5. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

6. Zásady pro vzájemné převedení klasifikace a slovního hodnocení

Prospěch	
Ovládnutí učiva	
1 - výborný	ovládá bezpečně
2. chvalitebný	ovládá
3. dobrý	v podstatě ovládá
4. dostatečný	ovládá se značnými nedostatky
5. nedostatečný	neovládá
Myšlení	
1 - výborný	pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti, samostatný
2. chvalitebný	uvažuje celkem samostatně
3. dobrý	menší samostatnost v myšlení
4. dostatečný	nesamostatné myšlení, pouze s nápovědou
5. nedostatečný	odpovídá nesprávně i na návodné otázky
Vyjadřování	
1 - výborný	výstižné a poměrně přesné
2. chvalitebný	celkem výstižné
3. dobrý	myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4. dostatečný	myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi

5. nedostatečný	nedokáže se samostatně vyjádřit, i na návodné otázky odpovídá nesprávně
Celková aplikace vědomostí	
1 - výborný	užívá vědomostí a spolehlivě a uvědoměle dovedností, pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2. chvalitebný	dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3. dobrý	řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby
4. dostatečný	dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
5. nedostatečný	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí
Aktivita, zájem o učení	
1 - výborný	aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2. chvalitebný	učí se svědomitě
3. dobrý	k učení a práci nepotřebuje větších podnětů
4. dostatečný	malý zájem o učení, potřebuje stále podněty
5. nedostatečný	pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné
Chování	
1- velmi dobré	Uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojedinele. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit
2 - uspokojivé	Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.
3. - neuspokojivé	Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových

	závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.
--	--

IV. Neklasifikování žáka

- a) Žák nebude klasifikován, nesplní-li podmínky klasifikace stanovené vyučujícím na počátku klasifikačního období či přesáhne-li absence žáka v daném předmětu během klasifikačního období 30 %, pokud tak rozhodne vyučující daného předmětu.
- b) Nebude-li žák klasifikován podle čl. 1/IV projedná učitel svůj postup v dostatečném předstihu před jednáním pedagogické rady s ředitelkou školy.

Celkový prospěch při neklasifikování žáka

- a) Nelze-li žáka hodnotit z daného předmětu na konci 1. pololetí, hodnocení se odloží nejpozději do konce února (ve výjimečných případech do konce března).
- b) Nelze-li žáka hodnotit z daného předmětu na konci 2. pololetí, určí ředitelka pro jeho hodnocení náhradní termín v posledním týdnu měsíce srpna. Tento termín je možné prodloužit z vážných důvodů do konce září. Není-li žák hodnocen ani v tomto termínu, neprospěl.
- c) Není-li žák v některém předmětu v 1. pololetí klasifikován, nebude mu vydáno vysvědčení, pouze výpis z třídního výkazu opatřený razítkem a podpisem třídního učitele. Není-li žák v některém předmětu ve 2. pololetí klasifikován, bude v klasifikaci předmětu uvedeno nehodnocen a celkový prospěch: neprospěl/a.

Postup při doplnění klasifikace

- a) V případě, že žák není klasifikován, koná dodatečnou zkoušku, jejíž termín stanoví ředitelka školy na základě dohody s vyučujícími. Zkouška je komisionální: zkoušejícím je příslušný vyučující, dva přísedící určí ředitelka školy.
- b) Dodatečná zkouška je samostatnou zkouškou, její výsledek je hodnocením žáka za celé pololetí.
- c) Ve zvlášť odůvodněných případech může ředitelka školy na návrh vyučujícího rozhodnout o dodatečném doplnění klasifikace pouze z látky části klasifikačního období. Toto hodnocení se pak zahrne do celkové klasifikace společně s ostatními klasifikačními podklady. Dodatečné doplnění klasifikace, nerozhodne-li ředitelka školy jinak, zajistí vyučující předmětu.
- d) O dodatečné zkoušce či dodatečném doplnění klasifikace zkoušející sepíše protokol a odevzdá ho třídnímu učiteli; ten zajistí vytisknutí nového vysvědčení a jeho předání. Protokol založí do třídního výkazu jako přílohu.

V. Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách

1. Zkoušky při plnění povinné školní docházky v zahraničí

1. Žák, který plní povinnou školní docházku ve škole mimo území ČR, může na základě žádosti zákonného zástupce žáka konat za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků, zkoušku v kmenové škole nebo ve škole zřízené při diplomatické misi ČR (dále jen „zkoušející škola“).

Zkouška se koná:

- a) ve všech ročnících ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura, stanoveného RVP pro základní vzdělávání,
- b) v posledních dvou ročnících prvního stupně ze vzdělávacího oboru vlastivědné povahy vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Člověk a jeho svět, stanoveného RVP pro základní vzdělávání,
- c) na druhém stupni ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Dějepis a ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Zeměpis, stanovených RVP pro základní vzdělávání.

2. Konkrétní obsah a rozsah zkoušky stanoví ředitel zkoušející školy v souladu se školním vzdělávacím programem zkoušející školy. Se stanoveným obsahem a rozsahem zkoušky seznámí ředitel zkoušející školy s dostatečným časovým předstihem zákonného zástupce žáka, nejpozději však při stanovení termínu zkoušky.

3. Zkoušku lze konat za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků.

4. Zkouška je komisionální. Komisi jmenuje ředitel zkoušející školy.

5. Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- a) předseda, kterým je ředitel zkoušející školy, popřípadě jím pověřený učitel,
 - b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
 - c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.
6. Termín konání zkoušky dohodne ředitel zkoušející školy se zákonným zástupcem žáka tak, aby se zkouška uskutečnila nejpozději do dvou měsíců po skončení období, za které se zkouška koná. Nedojde-li k dohodě mezi zákonným zástupcem žáka a ředitelem zkoušející školy, stanoví termín zkoušky ředitel zkoušející školy. Není-li možné žáka ze závažných důvodů v dohodnutém termínu přezkoušet, stanoví ředitel zkoušející školy náhradní termín zkoušky tak, aby se zkouška uskutečnila nejpozději do čtyř měsíců po skončení období, za které se zkouška koná.

6. Před konáním zkoušky předloží zákonný zástupce žáka řediteli zkoušející školy vysvědčení žáka za příslušný ročník zahraniční školy a jeho překlad do českého jazyka. Pokud toto vysvědčení neobsahuje jednoznačné vyjádření o úspěšnosti ukončení příslušného ročníku základního vzdělávání nebo pololetí školního roku, předloží zástupce žáka potvrzení zahraniční školy o úspěšnosti ukončení příslušného ročníku základního vzdělávání nebo pololetí školního roku a jeho překlad do českého jazyka. Pro stanovení stupně celkového hodnocení žáka devátého ročníku na konci školního roku je rozhodný výsledek zkoušky a vyjádření zahraniční školy, že žák úspěšně ukončil devátý ročník základního vzdělávání. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel zkoušející školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu.

7. O zkoušce se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

8. Výsledek zkoušky stanoví komise hlasováním. Výsledek zkoušky se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel zkoušející školy sdělí výsledek zkoušky prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. Po vykonání zkoušek vydá ředitel zkoušející školy žákovi vysvědčení. Na vysvědčení žák není hodnocen z chování. Na vysvědčení se uvede text "Žák(yně) plní povinnou školní docházku podle § 38 školského zákona". 10. V případě, že zákonný zástupce žáka má pochybnosti o správnosti výsledku zkoušky, může požádat o přezkoušení.

2. Komisionální přezkoušení na základní škole

1. Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

2. Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- a) předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
- b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
- c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

3. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

4. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy

5. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

6. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

7. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

3. Opravná zkouška

1. Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

2. Komisi pro opravnou zkoušku jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

3. Pro složení komise a její činnost platí obdobně ustanovení jako pro komisionální přezkoušení.
4. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
5. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.
6. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení podle § 52 odst. 4 na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

VI. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním. Zdravotním postižením je pro účely školských předpisů mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování. Zdravotním znevýhodněním zdravotní oslabení, dlouhodobá nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání. Sociálním znevýhodněním je rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova, nebo postavení azylanta a účastníka řízení o udělení azylu na území České republiky.
2. Děti, žáci a studenti se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i klasifikaci a hodnocení.
3. Při hodnocení žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení z vyšetření žáků pedagogicko-psychologickou poradnou a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.
4. Způsob hodnocení a klasifikace žáka vychází ze znalosti příznaků postižení a uplatňuje se ve všech vyučovacích předmětech, ve kterých se projevuje postižení žáka, a na obou stupních základní školy.
5. Při způsobu hodnocení a klasifikaci žáků pedagogičtí pracovníci zvýrazňují motivační složku hodnocení, hodnotí jevy, které žák zvládl. Při hodnocení se doporučuje užívat různých forem hodnocení, např. bodové ohodnocení, hodnocení s uvedením počtu chyb apod.
6. Při klasifikaci žáků se doporučuje upřednostnit širší slovní hodnocení. Způsob hodnocení projedná třídní učitel a výchovný poradce a speciální pedagog s ostatními vyučujícími.
7. Třídní učitel sdělí vhodným způsobem ostatním žákům ve třídě podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka.

8. Vyučující respektuje doporučené způsoby práce a hodnocení žáka, popsané ve zprávě o psychologickém vyšetření. Volí takové způsoby prověřování znalostí žáka, ve kterých se co nejméně projevuje zdravotní postižení (např. doplňování jevů místo diktátů, ústní zkoušení místo písemných prací či naopak, zkrácený rozsah písemných prací, ...).

9. Podle druhu postižení využívá speciální metody, postupy, formy a prostředky vzdělávání a hodnocení.

10. U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka. Výsledky vzdělávání žáka v základní škole speciální se hodnotí slovně.

11. Pro zjišťování úrovně žákových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píší tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.

12. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

13. Klasifikace bude provázena hodnocením, t.j. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonává.

14. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

15. Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných se řídí vyhláškou č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání, pokud není zvláštním právním předpisem stanoveno jinak.

VII. Hodnocení mimořádně nadaných žáků

1. Ředitel školy může mimořádně nadaného nezletilého žáka přeřadit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebo student nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitel školy.

2. Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí. Ředitel školy zruší povolení individuálního vzdělávání, pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl, nebo nelze-li žáka hodnotit na konci pololetí ani v náhradním termínu.